

[Valdemar Sørensen.]

Efterhaanden som Virkningerne af Priserne Tryk breder sig og bliver tungere og tungere, efterhaanden som Arbejdsdelingen berøver Folk en Del af deres naturlige Løn, efterhaanden som Forretningslivet stagnerer, spørger den almindelige Befolkning uvilkaarligt sig selv, om det er Meningen, at den Del af Befolkningen, som faar sine Indtægter ved at sælge sine Produkter sydpaa og der faa de samme Priser, den opnaar herhjemme, er den eneste, der skal have Udsigt til at komme nogenlunde uskadt gennem den Vinter, der forestaar. Det er en almindelig Betragtning, som man ser rejst, hver Gang Nationalbankens Ugebekendtgørelse om Eksportforhold og Clearingkonto bliver offentliggjort. Man kan ikke sige noget til det. Det er jo i Virkeligheden saadan, at de Beløb, der udbetales denne Del af Befolkningen, skrives paa Nationens Konto. Og var der saa noget urimeligt i, om der i alle de Kredse i Befolkningen, som ikke er indbefattet netop i de Befolkningsklasser, som Landbrugsministeren udtrykkeligt regner med, rejste sig det Spørgsmaal, om det saa ikke var rimeligt, at de Millioner, som en samfundsmæssig Ordning af Brødspørgsmaalet vilde kræve, paa ganske lignende Maade blev skrevet paa Nationens fremtidige Regnskab, hvis man ikke kan finde de Penge andre Steder?

Det er dette Spørgsmaal i al sin Enkeltighed, jeg vil rejse her, fordi jeg tror, at det Lovforslag, vi her har til Behandling, maaske betegner det eneste Sted, hvor denne Rigsdag kommer i intim Berøring med Brødsprisen. Derfor rejser jeg Spørgsmaalet ved denne Lejlighed og beder om, at det Udvalg, der bliver nedsat, ogsaa vil overveje den Side af Sagen.

Aksel Larsen: Først vil jeg tillade mig at stille et Spørgsmaal til det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen. Jeg vil bede ham oplyse Tinget om, hvorledes hans Stilling er til Lovforslaget, om han vil stemme for det eller stemme imod det. Skal man dømme efter hans Tales almindelige Indhold og Linie — den var kritisk og opponerende —, er han Modstander af Lovforslaget, men skal man dømme efter visse af hans Argumenter, er han Tilhænger af det eller mener i hvert Fald at kunne gøre det, som han har gjort saa tit i den senere Tid: sluge Kamelen.

Det ærede Medlem sagde f. Eks. noget om, at denne Rugbrødsprisforhøjelse ikke var saa forfærdelig, fordi Mælkeprisen

Nedsættelse gav Forbrugerne langt større Gevinst end det, det koster at betale det fordyrede Rugbrød. Et ganske egenartet Argument. Jeg vil bede det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen benytte Lejligheden til at definere nøjere: Hvordan skal Mælkeprisen eventuelle og mulige, men endnu ikke gennemførte Nedsættelse i København bevirke, at Husmanden i Jylland tjener Penge ind til at betale det fordyrede Rugbrød med? Dernæst sagde det ærede Medlem noget om, at han tidligere havde været i Opposition til Statsindgreb og den Slags, men nu havde vi Krig, og under Krig var det nødvendigt. Se, sidst han var i Opposition til en Lov ganske tilsvarende denne, var den 23. Januar 1940. Jeg vil gerne bede det ærede Medlem oplyse mig om, hvorvidt der ikke var Krig den 23. Januar 1940, og hvis der var Krig den 23. Januar 1940, hvordan man saa skal forstaa det Sludder, han sagde her.

Formanden: Det var et lidet heldigt Udtryk, det ærede Medlem anvendte.

Aksel Larsen: Saa har jeg til den højtærede Minister det at sige, at det er jo meget ugunstige Forhold, man giver os. Den højtærede Minister kommer med en Forelæggelsestale, der næsten udelukkende beskæftiger sig med Beregninger over Nødvendigheden af Brødspriserne Stigning og over, hvem der skal have Gevinsten af Stigningen, og naar man saa beder Ministeren gøre nærmere Rede for det, fordi man synes, Tallene ikke kan holde, siger han: „Det kender jeg ikke til, det er Handelsministeren!“ Saa havde det været rimeligt, om man sendte Handelsministeren herop; det kan ikke være saadan, at man faar stangt nogle Tal ud, og naar man saa beder om Oplysning, faar man bare at vide, at det sorterer slet ikke under den Minister, der har anvendt Tallene. Den højtærede Minister lover, han skal forelægge nærmere Dokumentation i Udvalget. Jeg henstiller til Udvalget ikke at glemme at faa denne eventuelle Dokumentation med i Betænkningen. Det sker jo nemlig desværre saa ofte, naar der er særlig interessante Ting, at man saa paa mystisk Maade glemmer at faa dem med i Betænkningen. Lad det ikke ske denne Gang.

Hvad angaar det, der skal gøres for at afbøde Virkningerne af Brødspriserne Stigning for den fattige Del af Befolkningen, siger Ministeren noget lignende som med Hensyn til sine Tal: „Det kender jeg ikke noget nærmere til, det sorterer under